

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15Csp/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817207941
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817207941.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci žalobkyne: N. T., nar. XX.X.XXXX, bytom F. pod N., 1. mája č. XXX/X, proti žalovanému: HOME CREDIT Slovakia, a.s. so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o. so sídlom Teplická č. 7434/147, Piešťany, o zaplatenie 4.244,27 eur, určenie úveru ako bezúročný a bez poplatkov, neplatnosť zmluvy, o zaplatenie finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

- I. Konanie o určenie, že úver na základe zmluvy č. 3902105867 je bezúročný a bez poplatkov z a s t a v u j e .
- II. Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/ Žalobkyňa žalobou podanou 24.4.2017 uplatnila voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4244,27 eur a určenie, že úver poskytnutý na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. Dňa 5.3.2009 uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol úver 3400,- eur s dohodnutým úrokom 19,42%. Výška nákladov spojených s úverom bola 2.197,20 eur, pričom mala úver splácať v 84 mesačných splátkach po 77,78 eur. V mesačnej splátke absentoval údaj o termíne počte a výške splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalovanému uhradila celkom 6.268,00 eur, pričom vyčerpala len prostriedky v sume 2.023,79 eur. V zmluve je nesprávne určená aj RPMN a žalobkyňa v žalobe v abstraktnej podobe rozvíja teórie o neplatnosti spotrebiteľských zmlúv podľa rôznych citovaných rozhodnutí.

2/Uznesením sp. zn. 15Csp/62/2017 zo dňa 3.8.2017 súd rozhodol o rozšírení žaloby o určenie, že úverová zmluva č. 3902105867 je neplatná. Súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov zastavil v rámci rozhodovania vo veci samej.

3/Žalobkyňa v priebehu konania rozšírila žalobu aj voči spoločnosti AB1 B.V., reg. č. 560 07 043 so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo, pričom súd uznesením sp. zn. 15Csp/62/2017 z 17.1.2018 vstup ďalšieho subjektu do konania nepripustil, rovnako nepripustil rozšírenie žaloby, pretože tento subjekt zanikol v dôsledku zlúčenia s novou spoločnosťou.

4/ Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žalobkyňa uviedla v úverovej zmluve zdroj príjmu ako podnikateľ a svoje IČO, preto treba posúdiť, či úver neuzatvorila v rámci svojej

podnikateľskej činnosti. Úver jej nebol nijako nanucovaný, žalobkyňa prejavila záujem o úver, nežiadala upraviť žiadne zmluvné dojednania v zmluve. RPMN je v zmluve stanovená správne, žalobkyňa nijako konkrétne nespochybňuje stanovenie RPMN v zmluve. V zmluvných dojednaniach je správne stanovená výška mesačnej splátky, termín splatnosti splátok, pričom podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C - 42/15 zo dňa 9.1.2016 nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa na odkaz na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok. Na strane žalovaného nevzniklo žiadne bezdôvodné obohatenie, pretože nie je naplnená ani jedna skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Určitá časť nároku žalobkyne je premlčaná, pričom žalobkyňa nijako v zmluve nešpecifikuje výpočet žalovanej sumy, nesprávny údaj je aj o výške vyčerpanej sumy udávanej v žalobe. Žalobkyňa nemá ani naliehavý právny záujem na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov, pretože úverová zmluva č. 3902105867 je ukončená.

5/Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, zástupcu žalovaného, listinnými dôkazmi, a t o úverovou zmluvou č. 3902105867 zo dňa 5.3.2009, výpisom čerpania splátok a úhrad, spisom OS Prievidza sp. zn. 18C/190/2015, písomným vyjadrením žalovaného z 4.7.2017, prehľadom úhrad č.l. 49 - 50 spisu, výpisom z obchodného registra na žalovaného, prehľadom transakcií na účte žalobkyne od 11.8.2012 do 15.8.2017, správou Citibank Europe plc, pobočka zahraničnej banky z 24.10.2017, písomnými vyjadreniami žalovaného, zmluvou o postúpení pohľadávok z úverovej zmluvy č. 3902105876 zo dňa 28.5.2014.

6/Z listinných dôkazov vyplývajú nasledovné skutkové zistenia: dňa 5.3.2009 bola uzavretá úverová zmluva medzi žalobkyňou a žalovanou č. 3902105867, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru 3.400,- eur s výškou úrokovej sadzby 19,42 eur, s dohodnutou mesačnou splátkou 77,78 eur, počet splátok 84, výškou RPMN 23,70%, priemernou hodnotou RPMN 17,91%, lehotou splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, poplatkom za poskytnutie úveru 34,- eur. V zmluve je dojednané poistenie 2,98 eur mesačne pri súbore poistenia typu A. zmluva je podpísaná veriteľom 27.2.2009 a žalobkyňou 5.3.2009. Z prehľadu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalobkyňa čerpala úver prevodom na jej účet dňa 10.3.2009 v sume 3.366,00 eur. Úver splácala postupnými splátkami v sume 77,78 eur od 13.4.2009 do 13.5.2014, ku dňu 28.5.2014 je evidované zosplatenie úveru so sumou ďalšej zaplatenej splátky 1.386,95 eur. Žalobkyňa uhradila celkom 4.500,74 eur, z čoho bolo použitých na istinu 1.821,55 eur, poistenie 169,86 eur, úrok 2.509,33 eur. Celkový dlh bol ku dňu 1.12.2014 vyčíslený v sume 1.772,66 eur.

7/Zo spisu OS Prievidza sp. zn. 18C/190/2015 vyplýva, že dňa 12.12.2014 spoločnosť AB 1 B.V., reg.číslo 560 07 043 so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan, Holandské kráľovstvo podala dňa 12.12.2014 žalobu voči žalobkyňi z titulu úverovej zmluvy č. 3902105876 a na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uplatnila nárok na zaplatenie 1.708,57 eur, úroku z omeškania 64,09 eur a úroku z omeškania 8,15% ročne od 2.12.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Žaloba bola s prílohami doručená žalobkyňi do vlastných rúk 20.10.2015, v konaní bola predložená aj zmluva o postúpení pohľadávok z 28.5.2014. Dňa 5.2.2016 doručil právny zástupca žalobcu späťvzatie návrhu z dôvodu, že žalovaná po odaní návrhu zaplatila dlžnú sumu. Súd uznesením sp. zn. 18C/190/2015 zo dňa 12.2.2016 rozhodol o zastavení konania, vrátení súdneho poplatku a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania 214,49 eur a iné trovy konania 6,70 eur. Uznesenie je právoplatné 12.3.2016.

8/Z výkazu úhrad za poskytnutie úveru vyplýva výpočet žalobkyne, podľa ktorého vyčerpaná suma 3.366,00 eur a zaplatila celkom sumu 7.610,27 eur, preplátok preto predstavuje 4.244,27 eur. Medzi jednotlivými úhradami je zaznačená aj úhrada 1.962,09 eur dňa 27.2.2010, úhrada 1.227,44 eur dňa 26.11.2015. Následne žalobkyňa predložila výpis zo svojho účtu v Slovenskej sporiteľni a.s. za obdobie od 9.9.2012 do 9.11.2014, z ktorého vyplývajú jednotlivé úhrady splátok na účet žalovaného ako veriteľa v sumách po 80,00 eur, dňa 23.10.2013 bola vykonaná úhrada 160,00 eur, ďalej dňa 26.11.2015 je zaevidovaná úhrada 1.227,74 eur v prospech účtu žalovaného s poznámkou: Splatenie úveru. Posledná zrealizovaná úhrada bola 9.12.2015 v sume 80,- eur a následne sú evidované len nezrealizované transakcie.

9/V priebehu konania žalobkyňa žiadala určiť, že predmetná úverová zmluva je neplatná, pretože žiadala o úver 3.400,- eur a bola jej poskytnutá len suma 3.366,- eur, zmluva nebola riadne podpísaná osobou veriteľa, nevie či zmluvu podpísal konateľ, pričom podľa výpisu z obchodného registra ju musia

podpisovať vždy dvaja. Zároveň zobrala späť žalobu v časti o určenie, že úver na základe zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. K okolnostiam uzatvorenia zmluvy uviedla, že jej prišla ponuka na úver ako reklama, oslovila kontakt na reklamnom letáčku, zaslali jej poštou návrh zmluvy, ešte pred doručením návrhu uviedla svoje údaje. Uviedla, že je podnikateľkou, avšak úver nebol spojený s jej podnikaním, peniaze potrebovala na súkromné účely, v tom čase bola na rodičovskej dovolenke, zastarala sa o deti, v tom čase mala materský príspevok. Keď jej prišiel návrh zmluvy, niektoré údaje vpísala a odoslala jej a potom prišla vytlačená zmluva a bola podpísaná len z ich strany, ona zmluvu podpísala 5.3.2009. Pozornosť venovala výške a počte splátok tak, aby úver mohla splácať, údajom o úroku a RPMN, celkových nákladoch nevenovala žiadnu pozornosť. V zmluve bol aj poplatok za úver, avšak myslela si, že bude rozrátaný v jednotlivých splátkach. Nemala záujem o poistenie a nevedela, že má platiť aj poistné. Potom, ako bola podaná voči nej žaloba, vykonala úhradu v novembri 2015 a v dôsledku toho došlo k späťvzatiu žaloby. K tejto okolnosti žiadala dotazovať advokátsku kanceláriu Goliašová Gabriela s.r.o. Trenčín. Opakovane tvrdila, že okrem sumy 1.227,74 eur uhradila aj sumu 1.708,57 eur na základe súdneho konania 18C/190/2015. Túto sumu platila priamym vkladom na účet žalovaného v Citibank a.s., a to asi dva týždne pred späťvzatím žaloby.

10/Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky žalobkyňa toto neuznáva, pretože nikdy nedala súhlas na postúpenie, boli zneužitá jej údaje. Úver splácala stále na ten istý účet ako bol uvedený v úverovej zmluve, zmena osoby veriteľa nemala vplyv na osobu, ktorá prijímala plnenie. Žaluje preto aj postupníka spoločnosť AB 1. B.V, so sídlom Amsterdam a žiadala rozšíriť okruh subjektov na strane žalovaného aj o túto spoločnosť. Voči tomuto subjektu uplatňuje nárok na zaplatenie 1708,57 eur, ktorú sumu uhradila v priebehu súdneho konania voči nej. Upresnila, že voči žalovanému uplatňuje sumu 4244,27 eur a voči spoločnosti AB 1 BV r.č. 56007043 so sídlom Amsterdam, Holandské kráľovstvo uplatňuje sumu 1708,57 eur, trovy konania 214,49 eur a 6,70 eur. Po tom, čo súd nepripustil rozšírenie žaloby voči uvedenému subjektu v dôsledku zániku tohto subjektu, vyzval žalobkyňu na oznámenie, či navrhuje vstup iného subjektu do konania, na čo žalobkyňa nereagovala.

11/V priebehu konania žalobkyňa rozšírila svoju argumentáciu ohľadom RPMN, ktorej výpočet uvedený v zmluve spochybnila, táto bola počítaná nie zo skutočne poskytnutej sumy, ale zo zmluvnej sumy. Naďalej namietala platnosť postúpenia pohľadávky na spoločnosť v Holandskom kráľovstve. Na pojednávaní dňa 29.3.2018 žalobkyňa rozšírila opäť žalovaný nárok aj o primerané zadostučinenie, pretože žalovaný jej spôsobil nekalým konaním ujmu. Keď bola podaná voči nej žaloba, žalovaný ako veriteľ musel mať vedomosť o tom, že zmluvy nemajú náležitosti, pričom v tomto konaní pokračuje doteraz. Jej rodinu a ju poškodila spoločnosť žalovaného, pretože bola ovplyvnená jej psychika a jej rodina, žalovaný má časť jej príjmu čo ju ovplyvňuje v uplatnení sa na trhu práce. Životné minimum v štáte je 198,- eur, preto uplatňuje s prihliadnutím aj na desaťročnú dcéru sumu finančného zadostučinenia za 9 rokov vo výške 32.184,- eur.

12/Súd následne uznesením sp. zn. 15Csp/62/2017 zo dňa 29.3.2018 rozhodol o pripustení rozšírenia žaloby o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 32.184,- eur.

13/Na návrh žalobkyne súd dotazoval Citibank Europe plc, pobočku zahraničnej banky, ktorá oznámila súdu platby žalobkyne na účet žalovaného v čase od 9.12.2014 do 9.12.2015, pričom išlo o splátky v sume po 80,- eur a dňa 27.11.2015 je evidovaná platba 1.227,74 eur, ako VS je uvedené číslo úverovej zmluvy.

14/Žalovaný v priebehu konania namietal argumentáciu žalobkyne. Z úverovej zmluvy vyplýva, že bola za veriteľa podpísaná G. ktorý v čase uzatvorenia zmluvy v období od 24.2.2007 do 11.2.2010 pôsobil ako predseda predstavenstva, pričom v mene spoločnosti koná samostatne predseda predstavenstva, alebo dvaja členovia predstavenstva spoločne. Zmluva bola preto podpísaná veriteľom riadne. Doložil prehľad vykonaných úhrad žalobkyne, pričom celkovo uhradila sumu 6.592,58 eur, žalobkyne boli vrátené dve platby dňa 27.11.2015 v sume 95,90 eur a dňa 9.12.2015 v sume 80,-eur. Následne žalovaný namietal nedostatok pasívnej legitímácie, pretože pohľadávka z úverovej zmluvy bola postúpená v zmysle Občianskeho zákonníka na AB 1 B.V, so sídlom Amsterdam, čo vyplýva aj z konania 18C/190/2015, pričom veriteľom sa stala táto spoločnosť. Naďalej namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne s poukazom na § 137 písm. c) CSP. Posledná úhrada žalovanej bola 9.12.2015, preto vznáša námietku premlčania na prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na § 107 ods. 2 OZ. K nároku žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného

zadosťučinenia uviedol, že úverová zmluva bola uzavretá 5.3.2009, kedy judikatúra súdov ohľadne výkladu náležitosti úverových zmlúv nebola zďaleka taká rozsiahla ako v súčasnosti a zmluvu nie je možné zosúladiť s judikatúrou v roku 2012. V danej problematike nie sú jednotné ani samotné sudy, pri takejto nejednotnosti je problematickým vyhotoviť úverovú zmluvu, ktorá bude spĺňať kritériá všetkých. Predpokladom nároku na primerané finančné zadosťučinenie je preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, resp. osobitného predpisu, ďalej že vznikla ujma a ďalej, že spotrebiteľ bol úspešný na súde pri uplatnení porušeného práva. Žalobkyňa uvedené nepreukázala, preto žiadal žalobu zamietnuť aj v tejto časti. V následnom písomnom vyjadrení z 22.6.2018 žalovaný uvádza, že žalobkyňa sa o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy dozvedela na základe oznámenia o postúpení pohľadávky z 17.11.2014 a po tomto dátume žalobkyňa platby na účet žalovaného avšak v prospech postupníka spoločnosti AB 1 B.V. z dôvodu uzatvorenej Dohody o prevode pohľadávok medzi žalovaným a touto spoločnosťou. Tieto platby sú raz týždenne zasielané na účet spoločnosti ako postupníkovi ako súhrnná suma zo všetkých postúpených pohľadávok. Na účet spoločnosti AB 1 B.V. boli zaslané platby 27.11.2015 1.131,84 eur a predchádzajúce úhrady po 80,- eur od decembra 2014 do novembra 2015.

15/Žalovaný preukazoval postúpenie pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok z úverovej zmluvy č. 3902105876 zo dňa 28.5.2014/č.l. 164 spisu/, z ktorej vyplýva postúpenie pohľadávky vo výške 1922,76 eur voči dlžníkovi N. T., pohľadávka je postúpená s príslušenstvom a všetkými právami a povinnosťami, ktoré sú s ňou spojené.

16/Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

17/Žalobkyňa pôvodne podanou žalobou uplatnila voči žalovanému určovací nárok, ktorým žiadala určiť, že úver z úverovej zmluvy č. 3902105876 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu v tejto časti však zobrala späť, preto súd konanie o tomto nároku zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP. Následne uplatnila ďalší určovací nárok, ktorým sa domáhala vyslovenia neplatnosti úverovej zmluvy, a to z viacerých dôvodov. V prvom rade súd udáva, že predmetná úverová zmluva č. 39021058765 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, žalobkyňa uzatvárala zmluvu ako spotrebiteľ, požičané finančné prostriedky nesúviseli s jej živnostenským oprávnením, pričom v dobe uzatvárania zmluvy bola na rodičovskej dovolenke. Údaj o podnikaní ešte neznamená, že uzatvárala zmluvu ako podnikateľ, čo vyplýva jednak z tvrdenia žalobkyne a jednak aj z povahy uzatvorenia a podpísania zmluvy žalobkyňou. Súd v prvom rade riešil otázku možného naliehavého právneho záujmu žalobkyne na vyslovení neplatnosti úverovej zmluvy a dospel k záveru, že argumentácia žalovaného je v tomto smere opodstatnená a žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na takomto určení. V konaní je nepochybné, že úverová zmluva je ukončená, vzájomné práva a povinnosti zo zmluvy mali zaniknúť v dôsledku zaplatenia dlžnej sumy žalobkyňou ako dlžníkom a spotrebiteľom. Záväzok žalobkyne mal teda zaniknúť splnením podľa § 559 ods. 1 OZ. Akékoľvek nároky žalobkyne zo zmluvy môžu byť reálne uplatnené len žalobou o plnenie a ak by aj zmluva bola neplatná či už z dôvodov nedostatku náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch alebo všeobecných väd právneho úkonu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, žalobkyňa svoje nároky môže uplatňovať len žalobou na plnenie. V tomto smere súd poukazuje už na viaceré rozhodnutia súdov (17C/56/2017 zo dňa 20.4.2015, rozsudok KS TN 19Co 598/2015 zo dňa 29.6.2017), pretože pripustením žaloby o neplatnosť zmluvy v situácii, keď spotrebiteľ uplatňuje alebo môže uplatňovať aj nárok na plnenie by nebolo ničím iným len neželaným rozšírovaním súdnych sporov. Žalobkyňa vedie konanie od 24.4.2017, teda za účinnosti CSP, ktorý v zásade určovací žalobu pripúšťa len čo do určenia, či tu právo je alebo nie je a nepripúšťa žaloby o neplatnosť právnych úkonov. Súd si preto žalobkyňou uvádzané dôvody neplatnosti zmluvy mohol riešiť ako predbežnú otázku v časti predmetu konania, v ktorom uplatňuje žalobkyňa aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý odôvodňuje práve „preplatením“ úver v dôsledku neplatnosti zmluvy o úvere. Okrem toho ako súd vysvetlí nižšie určovací nárok bol nesprávne uplatnený voči žalovanému, ktorý už nie je veriteľom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, všetky práva a povinnosti zo zmluvy boli postúpené na inú spoločnosť. Z tohto dôvodu súd žalobu v časti o určení neplatnosti zmluvy o úvere zamietá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

18/ Pokiaľ ide o zmenu právnej úpravy vykonanú v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákonom č. 279/2017 Z.z. , a to doplnenie § 11 ods. 4 zákona o ustanovenie, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva sa spravuje zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda skorším predpisom. Uvedené procesné ustanovenie však nemôže platiť absolútne na všetky prípady určovacích žalôb, súd je presvedčený, že v situácii, keď spotrebiteľ uplatňuje nároky na plnenie si otázku neplatnosti úveru alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru rieši ako predbežnú.

19/ Pre úplnosť argumentácie súd konštatuje, že nezistil žiaden dôvod absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy. V konaní žalovaný jasne vysvetlil a preukázal, že zmluva je podpísaná predsedom predstavenstva, ktorý mal oprávnenie konať sám za spoločnosť žalovaného, súd nezistil dôvody neplatnosti v kontraktačnom procese uzatvárania zmluvy a chýbajúce alebo nesprávne uvedené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere túto ešte nerobia neplatnou ako sa mylne domnieva žalobkyňa, do úvahy by prichádzal len záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. To, že bol úver dohodnutý na sumu 3.400,- eur a z úverovej istiny bol započítaný poplatok za poskytnutie úveru 34,00 eur v zmysle všeobecných zmluvných dojednaní, ešte neznamená, že malo ísť o novú zmluvu na novú výšku úveru. Započítanie plnenia veriteľa s pohľadávkou dlžníka je bežným platným právnym prostriedkom, ktorý v zásade nemôže zneplatniť zmluvu.

20/ Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21/ Nárok žalobkyni na vydanie bezdôvodného obohatenia súd zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného a zároveň i z dôvodu možného premlčania. Žalobkyňa žalobou podanou 24.4.2017 uplatnila nárok na plnenie voči spoločnosti Home credit Slovakia, a.s. Piešťany pričom žalovanú sumu 4.244,27 eur do posledného pojednávania napriek námietky žalovaného nevedela vysvetliť a s presnosťou preukázať, z čoho konkrétne pozostáva táto suma s prihliadnutím na udávané platby vo výpočte žalobkyni, ktoré sa ukázali ako nesprávne. Žalobkyňa však nepreukázala, že žalovaný ako veriteľ z pôvodnej úverovej zmluvy sa na jej úkor obohatil a v akom konkrétnom rozsahu. Pohľadávka z úverovej zmluvy bola preukázateľne dňa 28.5.2014 postúpená na spoločnosť AB 1 B.V. reg. číslo 560 07 043 so sídlom Holandské kráľovstvo, Amsterdam, čo bolo preukázané priloženou zmluvou o postúpení pohľadávky z 28.5.2014, ktorá sa nachádza v pripojenom spise 18C/190/2015 a aj v predmetnom spise. Uvedenú skutočnosť oznamoval žalovaný žalobkyni oznámením o postúpení pohľadávky a výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 17.11.2014 a túto jej doručoval dňa 19.11.2014, čo vyplýva z podacieho hárku č. EP H 00345886 /viď č.l. 20 spisu 18C/190/2015/. Žalobkyňa teda mala najmenej od decembra 2014 vedomosť o tom, že pohľadávku z úverovej zmluvy v dôsledku postúpenia prevzala spoločnosť AB 1 B.V, táto spoločnosť voči nej aj uplatňovala zvyšok dlhu z úverovej zmluvy, čo vyplývalo z doručenej žaloby a príloh žalobkyni v tomto konaní. Súdna prax pritom považovala uvedené postúpenie pohľadávok na uvedenú spoločnosť za platné, čo vyjadrila v početných rozhodnutiach vydaných v prospech tejto spoločnosti. Žalobkyňa v priebehu konania 18C/190/2015 plnila v prospech tejto spoločnosti sumu 1.227,74 eur, a to dňa 26.11.2015, ktorú skutočnosť potvrdil aj právny zástupca žalovaného. Vzhľadom na časovú súvislosť je evidentné, že išlo o plnenie v dôsledku žalobného nároku spoločnosti AB 1 B.V. voči žalovanej. Súd zisťoval, ktoré platby žalobkyni boli poukázané na účet tejto spoločnosti, pričom išlo o platbu z 26.11.2015 v sume 1.227,74 eur a ďalšie platby po 80,- eur od decembra 2014 do novembra 2015 /viď vyjadrenie č.l. 153 spisu/. Skutočnosť, že žalobkyňa plnila na pôvodný účet žalovaného nepreukazuje, že sa mohol bezdôvodne obohatiť žalovaný, pretože finančné prostriedky boli poukázané na účet postupníka spoločnosti AB 1 B.V z dôvodu dohody o prevode pohľadávok a úverov. Subjektom, ktorý sa bezdôvodne obohatil, preto nebol žalovaný, ale v súčasnej dobe spoločnosť AB 2 B.V., ktorá sa stala právnym nástupcom spoločnosti AB 1 B.V tak, ako súd vysvetlil v uznesení o nepripustení ďalšieho subjektu na strane žalovaného. Znamená to, že platby vo výške 2091,84 eur boli poukázané na účet inej spoločnosti ako žalovaného, žalobkyňa o postúpení pohľadávky a plnení v prospech tejto spoločnosti mala vedomosť už z konania 18C/190/2015, preto jej prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol podaný voči žalovanému nesprávne, a preto súd v dôsledku nedostatku pasívnej legitímácie žalobu voči žalovanému zamietol.

22/Pre úplnosť súd udáva, že vyzýval žalobkyňu, či svoje nároky uplatňuje aj voči inému subjektu, keďže označená spoločnosť AB1 B.V. zanikla zlúčením s inou spoločnosťou, na uvedené však žalobkyňa nereagovala. Jej námietky o neplatnosti postúpenia pohľadávky nie sú opodstatnené, pretože k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt nepotrebuje veriteľ súhlas dlžníka. Súd nezistil ani žiadne iné dôvody neplatnosti postúpenia pohľadávky.

23/Súd sa zaoberal i tým, či mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie aj na strane žalovaného. Predmetnú úverovú zmluvu zo dňa 5.3.2009 súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje riadne stanovený termín konečnej splatnosti úveru, pretože určenie lehoty splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru nie je jasným a určitým určením termínu ukončenia zmluvy, moment poskytnutia úveru nie je jasný a určitý v čase podpisovania zmluvy zmluvnými stranami. V zmluve nie je určito a jasne a zrozumiteľne upravená aj splatnosť jednotlivých mesačných splátok, zmluva je voľným okom v určitých častiach nečitateľná, obsahuje vopred naformulované vyhlásenia veriteľa, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa uvádzala, že nemala záujem o žiadne poistenie, poistenie sa nevyjednávalo a nevedela, že je súčasťou splátky, čím náklady na poistenie neboli zahrnuté do celkových nákladov pre výpočet RPMN. Všetky uvedené skutočnosti svedčia o naplnení nedostatku zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g, i, j, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a viedli by k naplneniu právneho dôsledku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle 4 ods. 3 citovaného zákona. Žalobkyňa bola preto povinná vrátiť veriteľovi len sumu 3.366,- eur. Celkovo uhradila čiastku 6.592,58 eur čo vyplýva z prehľadu platieb predloženého žalovaným č.l. 70 spisu a vyplýva to i zo súčtu všetkých žalobkyňou predložených listín o jej úhradách. Ku dňu začatia konania 18C/190/2015 predstavovali celkové platby 4.500,74 eur, následne zaplatila jednotlivými úhradami ešte 1.040,- eur /13 x 80 eur/, platbu 1.227,74 eur a po odpočítaní vrátených úhrad 80,- eur a 95,90 eur vychádza suma 6.592,58 eur. Rovnako je preukázané, že všetky platby pred decembrom 2014 uhradzovala na účet a v prospech účtu žalovaného, preto by prichádzalo do úvahy na jeho strane vydanie bezdôvodného obohatenia. Teda platby žalovanej do decembra 2014 v rozsahu prevyšujúcom sumu 3.366,- eur sú bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

24/Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

25/Námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná. Žalovaná splátkou zo dňa 28.5.2014 v sume 1.386,95 eur začala plniť navyše, pretože touto úhradou už prekročila zaplatenie a vrátenie sumy úverovej istiny 3.366,- eur. Počiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby začal plynúť momentom vykonania tejto úhrady, ktorou začala plniť veriteľovi navyše a úver „preplácať“. Táto subjektívna premlčacia doba plynula s každou ďalšou nezaplatenou splátkou až do decembra 2014, dokedy plnila v prospech žalovaného (následné platby v prospech postupníka). Premlčacia doba teda uplynula pokiaľ ide o nárok voči žalovanému najneskôr v decembri 2016, pričom žalobkyňa podala žalobu na súd 24.4.2017, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Preto súd nárok voči žalovanému z dôvodu premlčania zamietol.

26/Na vysvetlenie súd konštatuje, subjektívna premlčacia doba u žalobkyňi začala plynúť momentom jej vedomosti o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pričom túto vedomosť mohla preukázateľne získať už samotným uzavretím zmluvy a poskytovaním splátok. V zmysle zásady neznalosť zákona nikoho neospravedlňuje, nemožno neprípustne posúvať počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na iný časový moment, napríklad na získanie informácií od právneho zástupcu a podobne. Neprichádza do úvahy ani desaťročná premlčacia doba pri úmyselnom obohatení, pretože o takýto prípad na strane žalovaného nešlo. Žalovaný v čase uzatvárania zmluvy nemohol mať úmysel uzatvárať zmluvu a získať finančné prostriedky s tým, že sa úmyselne obohacuje. Súdna prax ohľadom hodnotenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa vyvíjala viac rokov, súdy rozhodovali nejednotne ohľadom posúdenia následkov nedostatkov zmlúv, preto nemožno ani uvažovať o existencii úmyslu na strane žalovaného ako veriteľa. Nakoniec žalobkyňa zmluvu riadne podpísala, peniaze prevzala a určitú dobu splátky podľa zmluvy aj riadne poskytovala.

27/Nakoniec súd zamietol žalobu aj v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré uplatnila žalobkyňa v sume 32.184,- eur. Súd v celom rozsahu prisvedčuje správnosti argumentácie

žalovaného. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom zodpovedá. Žalobkyňa nepreukázala, že sa úspešne domáhala a uplatnila svoje právo na súde, pretože súd jej žalobu zamietal a vo veci 18C/190/2015 taktiež úspešná nebola, práve naopak v dôsledku jej plnenia bolo konanie zastavené. Nie je preto daný základný predpoklad prípadného nároku. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa preplatila úver z jej nevedomosti a prípadné nároky uplatnila na súde neskoro alebo nesprávne, ešte nezakladá jej nárok na finančné zadosťučinenie. Žalobkyňa nepreukázala, že jej práve konaním žalovaného vznikla škoda vo výške 32.184,- eur, ktorej tvorbu zrozumiteľne súdu neobjasnila. V žiadnom prípade sa nemôže finančné zadosťučinenie stotožňovať so životným minimom ako tvrdí žalobkyňa. Podľa doterajšej súdnej praxe prichádza do úvahy tento nárok za súčasného splnenia podmienky úspešného uplatnenia práva na súde v situácii, keď spotrebiteľ preukáže na svojej strane také pomery a nepriaznivú životnú situáciu vyvolanú porušením práva ako napr. nútené podrobenie sa exekučnému konaniu, nepriaznivý zdravotný stav a podobne.

28/O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola plne úspešná žalovaná strana, preto jej prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).